

DE LAATSTE BAZUIN

ds. J. Fraanje

“En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen.”

Mattheüs 25:2

Mijne medereizigers naar de eeuwigheid

Het is een spreuk van onze oudvaders, vier woorden als zaken te gebruiken. Ten eerste met betrekking op den mens: "biddende, en wachtende", en ten tweede met betrekking op God: "verhorende, en gevende". Slaan wij een blik in de Heilige Schrift, daarin vinden wij Saul de zoon van Kis, uit de stam van Benjamin. De man kwam in de nood, de Filistijnen zijn daar, een smid hadden zij niet, geen slijpsteen, geen zwaarden, en de nood was groot, en Saul was koning, maar geen priester; bidden deed hij niet, en wachten ook niet, maar wat dan?

Hij stond vóór het offer en het was het beste middel, en hij maakte er gebruik van, en hij verzondigde het en handelde zottelijk, en later vlood hij tot de roof, toen was het weer mis.

Houdt het eens even vast, er zullen veel mensen zijn op de wereld, zij zijn overtuigd, zij hebben werkzaamheden, zij gaan aan 't bidden en aan 't roepen, maar wachten tot God ze in Christus zaligt kunnen zij niet, zij maken zelf gebruik van Christus en het evangelie, om zichzelf te bedriegen.

Lezen wij ten tweede in Jes. 63, daar zien wij dat de kerke Gods aan de profeet vraagt, en dat ze wacht! "Wie is deze, die van Edom komt met besprenkelde klederen van Bozra, deze die versierd is in Zijn gewaad, die voorttrekt in Zijn grote kracht?" Dat is dus de kerk die het vraagt aan de profeet in verwondering en dan maakt de kerk zelf geen gebruik van het feit, maar dan krijgt het een antwoord van de Heere Jezus: "Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, die machtig ben te verlossen"; en dan begint de kerk weer te vragen: "Waarom zijt gij rood aan uw gewaad, en uwe klederen als van een die in de wijnpers treedt"? En dan begint die Christus weer te antwoorden: "Ik heb de pers alleen getreden en er was niemand van de volkeren met mij." En als dan de kerk dit vers door is, dat bestaat uit een vragen, wachten, verhoren, en antwoorden, dan heeft de kerk zichzelf niet geholpen, maar dan is de kerk door God geholpen, en dan zegt ze in vers 7: "Ik zal de goedertierenheden des Heeren vermelden, de veelvoudigen lof des Heeren naar alles wat de Heere ons heeft bewezen."

Over zulk een waarheid hadden wij gedacht van avond uw Christelijke aandacht te bepalen, namelijk bij de laatste Bazuin die geblazen wordt, en de fakkel die gegeven wordt.

Gij zult zeggen: de laatste bazuin, waar heeft die betrekking op?

Dat hopen wij u te verklaren, en bepalen u bij het heilig evangelie van Mattheüs het 25e hoofdstuk, en daar nader van het 2e vers:

“En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen.”

Wij zingen vooraf van den 2en psalm het 6e en 7e vers.

Wij plaatsen van avond boven onze tekst:

"De laatste Bazuin" of "Een getrouwe waarschuwing beluisterd."

Ten eerste staan wij stil bij de "**Koninklijke waardigheid van Hem die ze blaast**",

ten tweede bij "**Het rijk dat hij voorstelt**",

en ten derde bij "**De personen die hij verklaard**",

om dan ten vierde met een woord van toepassing te eindigen.

Geve de Heere aan alle nietige mensen een zegen.

Naar aanleiding van de woorden van onzen tekst in het evangelie van Mattheüs 25 : 2: Evangelie, dat is een Grieks woord, dat betekent een blijde boodschap, of eeuwige vreugde.

Wij zeggen van onze tekst dat ze haar verband vindt in Mattheüs 24. Zien we dit in drie kleine hoofdgedachten. Letten wij op de twee punten van de Heere Jezus in het verleden. In kapittel 24 is gesproken door de Middelaar:

ten 1e. wijzende op de dagen van Noach,

ten 2e. wijzende op de dagen van Lot,

ten 3e. in het toekomstige wijzende op de verwoesting van Jeruzalem ten tijde van Titus Vespasianus, de keizer.

Twee zaken waren in 't verleden: de dagen van Noach zijn voorbij, en de dagen van Loth zijn voorbij, en de verwoesting van Jeruzalem zou nog komen. En dat begon die grote Middelaar te zeggen, want zijn Koninklijke Waardigheid wist precies wat er gebeurt is in het verleden in de dagen van Noach en Lot. Maar Hij wist ook wat er gebeuren zal: in de verwoesting van Jeruzalem, want Hij is alwetend, maar tegelijkertijd zegt Hij in kapittel 24: in de voleindiging der wereld zal de Zoon des menschen op de wolken des Hemels komen; dus twee waren voorbij, en één stond nog te komen. Was het de zondvloed? Of de dagen van Lot? Neen, omgekeerd! Dus mijne toehoorders, u ziet eerst de zondvloed, en dan na de zondvloed de dagen van Loth; en laten wij dan heel voorzichtig zijn, wat zal in het toekomstige het eerst zijn? Eerst de verwoesting van Jeruzalem, en dan de komst van de Zoon des mensen. En wat zegt hij in kapittel 25? Als dan in de dagen van Noach? Neen, die zijn voorbij. In de dagen van Loth? Neen, die zijn ook voorbij. Als dan in de verwoesting van Jeruzalem? Dat is er maar een type van. Maar alsdan, wanneer de Zoon des mensen komt, wanneer de wereld vergaat. Alsdan, beluistert eens, zal deze wereld gelijk zijn aan tien maagden? Welneen, die vergaat, daar blijft niets van over, dat wil zeggen, van al de vijanden. Daar laat Christus zien hoe het met de wereld zal zijn.

Nu openbaart Hij Zijn koninklijke waardigheid, alsdan zal het Koninkrijk der hemelen, gelijk zijn aan tien maagden. Wat is het Koninkrijk der hemelen? Dat is de strijdende kerk op aarde. Wat het Koninkrijk is?

Het is ten eerste het Koninkrijk van Zijn macht, de Heere heeft Zijn troon gevestigd in de hemel, en Zijn Koninkrijk heerst op de aarde, Ps. 103 : 19.

Ten 2e. het Koninkrijk der heerlijkheid, dat is de kerk in den hemel, Openb. 21 : 10.

Maar ten 3e. het Koninkrijk hier bedoeld, dat is de strijdende kerk. Dan zegt de Heere Jezus niet, die zal de wereld gelijk zijn, dat wil Hij niet zeggen, dus **hij neemt een gelijkenis, alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn. Dan bepaalt de Heere Jezus bij de gewoonte van de tijd waarin Hij leeft, in het land van het Oosten, en denkt aan een Oosterse bruiloft, die zij 's nachts gewoon waren te houden, en dan waren in het huis maagden, met lampen of fakkelen, die in den nacht den bruidegom tegemoet gingen en in de zaal der blijdschap met hem ingingen.**

Aan zulk een feest ontleent Christus de tekst, en zegt: "alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden." Het waren allemaal maagden, dus M. H. dan vergelijkt Hij dat Koninkrijk met tien maagden en dan kunt u in de tweede plaats hooren: "welke hare lampen namen, en gingen den bruidegom tegemoet". Dus alle die tien maagden namen hun lampen en gingen de bruidegom tegemoet. Dat is dus in de eerste plaats, volk, de naam van mijn tekst: "De laatste bazuin of een getrouwe waarschuwing." Deze dingen zullen geschieden vlak voor de voleindiging der wereld, leest Mattheüs 24, **en dan zegt Christus niet hoe de wereld er uit zal zien, maar Hij zegt hoe de kerk er uit zal zien.**

Dus wat schreef ik boven mijn tekst,: "de laatste bazuin die geblazen wordt." Wanneer?

Alsdan, als de laatste bazuin geblazen wordt. Dit gaat Christus voorzeggen in Mattheüs 25, wat nu al 2000 jaar geleden is. Christus gaat scherp, getrouw en naarstig vermanen, om de kerke Gods te onderwijzen. Dat ziet gij in deze gang van de bediening en dat zult gij in de gang van de koninklijke waardigheid nog verder zien. "De laatste Bazuin" is de naam van de tekst. Wat doen de tien maagden?

Er staat dat de bruidegom vertoefde, niet vóór zijn tijd, want Hij komt op Zijn tijd, maar in de gedachten van de maagden. **Toen vielen zij in slaap, dat is een slaap in de zonde, in het toegeven.**

Paulus zegt: Die slapen, slapen des nachts en die dronken zijn, zijn des nachts dronken. Dus de wijzen en de dwazen **beginnen te slapen, zonde is dan geen zonde meer**, daar wijst Christus op.

o die koninklijke waardigheid van Christus. Eigenaardig staat er, dat in de dagen van Noach er acht mensen in de ark gingen en zij zaten er een jaar en tien dagen in, en er stierf er geen een, eigenaardig **dat de laatste bazuin geblazen is, en het vergeleken wordt met tien maagden, er komt er geen eentje bij, dat is voor een slapend mens nog al wat. Dus het getal staat vast, er komt niet meer bij en er gaat niet meer af, het is vol, dat heeft wat te betekenen.**

Ledeboer zeide tegen een koster: "Ik heb gehoord dat er een mens bekeerd is, dat is nog tot opscherping van afgezakte Christenen. Niemand preekt er zo scherp over als Christus, leest maar boeken, er is er geen een zo scherp als Christus. Dus daar hebt u de laatste bazuin.

Neen, het is nu niet, maar het zal komen. Nu heb ik u het verband verklaard in drie punten.

Wie blaast die laatste bazuin? Dat is eigenlijk de Koninklijke Bruidegom Zelf, de tweede Persoon, de Zoon van God, die is alwetend, eens wezens met de Vader en de Heiligen Geest. Raad en 't Wezen zijn Mijne. Het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid. Hij is de Koninklijke Bloedbruidegom.

Houdt u meer van Mozes dan van Christus? Zeg dan net als de vrouw van Mozes: "U bent mij een bloedbruidegom". Wat doet Mozes! Die verklaagt u bij de Vader, daar krijgt u geen genade van; leeft u nog bij Mozes, is dat uw bloedbruidegom, want u kunt er geen twee hebben, Christus doet geen overspel. Paulus zegt: "zolang de man bij de vrouw is moeten zij bij elkander blijven". Gij zijt ook gedood door het lichaam van Christus opdat gij eens anderen zoudt worden, namelijk Christus.

Wie blaast de koninklijke bazuin? De koninklijke Bloedbruidegom!

Zijt u ooit in contact met de wet gekomen, met de schuld en met Gods heilig recht, zijt gij ooit een verdoemelijke zondaar voor God geworden?

Maar is ook door u en mij van die koninklijken Bruidegom, net als door Saul, met het verstand gebruik gemaakt van het Evangelie? **Die het van de Vader horen en leren, die komen tot Mij.**

Er zijn er wat net als Saul, zij beven en sidderen, zij staan voor het offer. "Gij hebt zottelijk gedaan", zegt Samuël, "dat komt u niet toe". De koninklijke Bruidegom blaast die bazuin, en staat daar te vermanen.

Is Christus u van de Vader geworden tot wijsheid, tot rechtvaardigheid, tot heiligmaking, en tot een volkomen verlossing; kent u de tweede Persoon in de ambten en graveerselen? Leg uw hart eens vlak voor God. Neen, er staat in de Heilige Schrift: "Ik ken de Mijnen en wordt van de Mijnen gekend."

Als de koninklijke Bruidegom de bazuin blaast zegt Hij: "De schapen kennen Mijne stem en de vreemden zullen ze geenszins kennen."

Mijne hoorders, uw lamp van wellust en uw eigenaardige opvatting van de schrift, die blaast God eeuwig uit, daar komt gij eeuwig mee in de verdoemenis terecht. Alleen de naam van Jezus die getuigt: "Ik ben het die in gerechtigheid spreek, Ik ben machtig te verlossen." Die blaast de laatste bazuin.

Daar kunnen mensen zijn met grote eigenschappen en grote werkzaamheden, maar als u van de werkzaamheden en eigenschappen uw zaligheid maakt zult gij u bedriegen.

Maar hebt u de eigenschappen van het geloof in de Middelaar, dan hebt u eigenschappen van de genade, maar dan maakt u toch van eigenschappen geen genade?

Er zijn veel mensen die maken van werkzaamheden genade, en dan denken zij ook der wet gestorven te zijn, en zijn zo klaar, dat is het verpeste in de kerke Gods. Alleen Christus en Die gekruisd, al wat in Adam is, is dood, dat heeft niets te betekenen. En dan vloeit een eigenschap uit de genade, en vloeit uw eigenschap uit Christus, en krijgt u meer en meer betrekking op Christus.

Met mijn zuchten en mijn zorgen

Niet verborgen

Daar gij alles ziet en weet.

Dus de laatste bazuin die wordt niet geblazen door uw daad, door uw werkzaamheden, die wordt geblazen door de Bruidegom, en als u Hem niet kent in de noodzakelijkheid, onmisbaarheid en dierbaarheid, dan bent u een dwaze maagd.

O levend volk van God, hebt gij Hem leren kennen? Ik ken de Mijnen en wordt van de Mijnen gekend.

En wij zullen ons verheugen in Zijn zaligheid. Om door Hem met een drieënig God verzoend te worden, opdat u zich niet bedriege voor de eeuwigheid.

Waar wordt de koninklijke bazuin geblazen? Daar staat niet in de volgende zin: in de wereld; al is het waar dat hij in de wereld gehoord zal worden.

En alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden. **Dus die bazuin wordt geblazen in het Koninkrijk der hemelen.**

Mijne hoorders, soms wordt er in de Bijbel over het Koninkrijk van Gods macht gesproken (Ps. 103), soms wordt er gesproken over het Koninkrijk der heerlijkheid, Openb. 20 : 10, dat is de triomferende kerk, daar

zijn geen dwaze maagden meer, en soms wordt er gesproken van de strijdende kerk, dat is een dorsvloed, dat is gelijk een stal met bokken en schapen, dus dat is de strijdende zichtbare kerk op aarde; laat een ieder zich onderzoeken en niet bedriegen.

Mijne hoorders. Hoe zijn wij in het Koninkrijk gekomen, is het ons om het een of ander te doen, en zijn wij niet waarlijk veranderd? **Mijne hoorders, zijn wij veranderd van korps en niet van koning?**

Ik ken een jongen, die was soldaat geweest in Breda, toen zag ik hem later in Den Haag en zei: "Ik zou je niet meer kennen, heb je soms andere kleding aan?" Toen zei hij: "Ja dominee, ik ben wel veranderd van korps maar niet van koning." Ik zei tot hem: "een mens moet niet alleen veranderen van korps, maar ook van koning." Dat is een koninklijk priesterdom, dat is een heilig volk, een verkregen volk, die zullen de deugden van God verkondigen, Die ze uit de duisternis riep tot Zijn wonderbaar licht. U zult zeggen: "daar is kaf en koren".

Wat zegt nu de Heere Jezus in de laatste bazuin?

Vijf van haar waren wijs d.w.z. in de grondtekst: voorzichtig, dat is ook vertaald "wijs", maar wie preekt deze tekst zo scherp als de Heere Jezus, wie vat ze zo op als de Heere Jezus? Er staat niet dat die vijf maagden wijs waren, omdat ze wijze dingen deden, neen! Ze waren ook niet wijs omdat ze dwaas deden. Zij waren wijs niet door het doen of laten, maar in hun staat. Niemand preekt die tekst zo scherp als de Zone Gods. Zij waren wijs: Dat is in Adam geen een mensch, wij zijn allen dwaas. De dwaas zegt in zijn hart: "Er is geen God." **Maar Jezus zegt: "zij zijn wijs", dus vijf maagden waren uitverkoren van de Vader in Christus, en waren uit de staat der natuur overgegaan in de staat der genade, zij waren uit Adam overgebracht in Christus, en waren wijs in Christus, want Die is van God gegeven tot wijsheid.**

Er zijn zoveel boeken, de goede niet te nagesproken, daar houd ik veel van, maar dan kunt u soms twee dagen lezen en weet u nog niets, en dan moeten zij uit de daad wijs worden.

Er zijn een hoop predikers die preken de stand van de mens, maar weinigen preken de staat.

Zij waren wijs, dus daar hebt u de verklaring van de eersten grondslag. Daar hebt u niet veel van, of weinig van, dat krijgt u niet bij stukken en brokken, neen, dat wordt u niet uit wijze daden en ook niet uit dwaze daden. **Dat zij olie in de lampen hadden is de vrucht, en niet de grond en dat ze gingen slapen is een afwijking. Want de bruid zegt: "Ik sliep maar mijn hart waakte", dus de wijzen waken, zij waren wijs.** Zie daar heb je de verkapte remonstrant, zij gaan in Jezus op, dus een wijze of een dwaas.

Je komt soms op huisbezoek en vraag je het een of ander, dan zeggen de mensen: "ik weet het niet". Zij zeggen niet ik ben onbekeerd, daar zijn ze te vroom voor, dus op grond van de getuigenis is dit een korte schets die ik u geef. Wat zegt Jezus? Vijf van haar waren wijs en dat zeggen ze van zichzelf niet.

Ik ken de Mijnen en wordt van de Mijnen gekend. Jesaja weet wat de wijzen in Adam zijn, maar weet ook wat ze in Christus zijn, Jes. 69. Waarom wordt gij een Christen genaamd? Omdat ik door het geloof een lidmaat van Christus en also Zijner zalving deelachtig ben, en strijd tegen de zonde voer. Vijf van haar zijn wijzen en vijf, staat er, zijn dwazen. Dwaas, dat betekent dus: onverstandig, onwijs. Ps. 14 zegt: "De dwaas zegt in zijn hart, daar is geen God." Daar moet u eens over denken. **Dus die dwaze maagden al leven zij in de zichtbare kerk, al waren ze gedoopt, al deden zij belijdenis, al hadden zij mooie lampen (maar die waren alleen mooi genoeg voor de tijd, om een poosje te laten branden), maar de Bruidegom misten ze.** Die dwaze maagden werden niet dwaas, omdat ze dwaze dingen deden. maar ze waren dwaas, zij meenden dat zij wijs waren. Jezus zou tot de Joden zeggen: "Ik ben tot een oordeel in de wereld gekomen, opdat degenen die niet zien, zien mogen en die zien blind worden", en zij zeiden: "zijn wij dan ook blind"? Geloofden zij het maar eens dan hadden ze Hem nog nodig. Dus de grootste dwaasheid van de dwazen is hun eigenwijsheid. Zij waren nooit van dood levendig geworden, nooit uit het werkverbond in het genadeverbond overgegaan, dus hoe kunt u wijs zijn! Ik heb boven mijn tekst geschreven: "de laatste bazuin". Jezus zegt niet: "alsdan zal de wereld gelijk zijn", want er is een wereldwijsheid, God geeft man en vrouw, taal en ambt, je kan soms mensen hebben met een halve wijsheid maar in het Koninkrijk der hemelen is eigengerechtigheid en eigenwijsheid, geen grond voor de eeuwigheid. Dus Jezus spreekt over geestelijke wijsheid en geestelijke dwaasheid, dus de mens is van nature een geestelijke dwaas. Ik spreek zoo scherp niet, de Zone Gods spreekt zo scherp: er zijn maar twee wegen, bekeerd of onbekeerd. De geleerden zeggen dat er drie zijn. De Bijbel gaat recht door, er zijn slechts bekeerden en onbekeerden.

Ik heb wel eens iemand begraven, die afschuwelijk lelijk was en ik heb er wel eens een begraven die mooi was, er zijn mooie en lelijke doden. Kunt u dat verdragen? Lieg eens niet, denk eens niet meer van u zelf dan Jezus van u zegt.

Zolang als u buiten Christus bent, zegt Hij van u dat u een dwaas bent. Dit zegt Hij niet van uw ambtelijke of natuurlijke gaven, maar van uw staat voor de eeuwigheid.

Zoals Christus het u verklaart is het heel eenvoudig, vijf waren wijzen en vijf waren dwazen, zij lagen alle tien te slapen. De Heere Jezus leert dat de eerste die zalig werd, Abel was. God zag Abel en zijn offer aan, Abel was in Christus en God zag Kaïn niet aan. **Al wat u buiten Christus zijt en buiten Christus doet, is niets dan vijandschap; ik spreek statelijk. U bent in of buiten het genadeverbond.**

Dat is niet in het maatschappelijk, kerkelijk, burgerlijk leven, dan hebt u een middelmatigheid en dan moet gij Rome maar volgen, die maakt er de grond van, maar de kerk maakt er de vrucht van. Nu begrijpt u dat de wijze maagden zichzelf, door Gods geest, voor God in Adam als een dwaas hebben leren kennen. Dwaas, wanneer zouden ze wijs worden? Maar ze hebben de wijsheid in Christus gevonden. Maar die dwaze maagden waren nooit geworden wat zij waren, zij waren nooit in de dwaasheid als een dwaas opgelost en meenden met d'r eigenwijsheid in te gaan. Dus zij leefden netjes, anders hadden zij de naam van maagden niet kunnen dragen, zedelijk, kerkelijk leefden zij. Toen ik die tekst zag liggen, zei ik: wie heeft er ooit zo scherp gepreekt als U, Abel ten eerste dage, en de maagden ten laatste dage. Laten wij ons toch niet bedriegen in de jongsten dag. Zijt gij al door de Heilige Geest ontdekt aan uw doodstaat? 't Is niet alleen dit kwaad dat roept om straf, neen, ik ben in ongerechtigheid geboren.

Bent u al eens een dwaas voor God geworden, dat noch uw gedachten, noch uw rechtzinnigheid iets zijn, maar dat u met dat alles voor God verdoemelijk ligt? Daar ligt die grote Paulus ontmaskerd op de weg van Damascus, ben u er wel eens aan ontdekt?

't Is wat, wat ik laatst nog heb gezien in Terneuzen, dat er 's avonds een scheepje met graan binnen kwam en de schipper legde het scheepje vast en ging met zijn jongen liggen slapen. En het water kwam al hoger en hoger het scheepje binnen en zij zijn slapende verdronken. Zij noemden 't daar het schipperskerkhof. O 't is wat, als u al biddende en werkende en zinkende alles doet, en alles laat, bekeerd wil worden en zalig wil worden, en biddende naar de hel moet, en dat als een lief braaf mens. Vijanden zullen met God verzoend worden. Hellenbroek zegt: "Moet er wat in de mens veranderd worden? Ja, **verstand, wil, hartstochten en wandel.**" **Dan zijn er mensen die proberen die verandering te krijgen buiten Christus.** Doch een wijze maagd is in Christus Jezus, en in Christus Jezus wordt zijn wil, zijn verstand, zijn hartstochten en zijn wandel veranderd, dan is de persoon Christus daar. De huichelaar probeert het buiten Christus. Dus wat zegt de Heere Jezus? Vijf waren wijs, dat eeuwig aanbidde wonder, terwijl de nacht en de oordelen daar zijn. Mensen die in Adam ondergegaan zijn, dat is: verduisterd in hun verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods door de onwetendheid die in hen is door de verharding des harten. Nu zal mijn wijsheid vergaan en ik ben een dwaas voor God geworden.

O, mijne hoorders, dat zij zulk een hart hadden, "o God van mij is niets meer te verwachten". Als zulk een ellendige overgaat uit Adam in Christus, wordt hij wijs in Christus. Dan verandert hij niet alleen van korps maar ook van koning. En als hij dan het wettig eigendom wordt, wordt het: "al mijn kinderen zullen dan van de Heere geleerd worden, en de oprechten hebben u lief, en alsdan zijn zij kinderen Gods door de Heilige Geest." Dan leren zij de Vader, de Zoon en de Heiligen Geest kennen. Vijf van hen waren wijs, verstandig, voorzichtig; dat zijn zij in de Heere Jezus. Wat hebt gij dat gij niet ontvangen hebt en zo gij het ook ontvangen hebt, wat roemt gij alsof gij het niet ontvangen had?

Daar nu de wijze maagden wijze dingen doen, doen zij die in Christus, en daar zij dwaze dingen doen krijgen zij het op hun eigen rekening. Doen zij wijze dingen, dan roemen zij in Christus, dan mogen zij meegaan naar binnen en dan zeggen ze: "Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen." Hebben zij het verzondigd, krijgen ze slaap; zij verzochten de Heiligen Geest, maar dat weten de wijze maagden wel, dat weten ze wel niet om wijs te worden, maar om de dwaasheid buiten Christus te verstaan.

Wat is de grond van mij en u, zijn wij een wijze maagd, maar dan zijn wij dit in Christus in de Goddelijke Bloedbruidegom, en zal de eeuwigheid daarvoor nodig zijn. Daar wordt het Koninkrijk zo voorgesteld in de laatste dagen net als de maagden, zij liggen daar te slapen en te middernacht komt de bruidegom en worden zij opgewekt. Wat zou dat toch zijn, nooit is de kerk van Abel tot Noach en van Noach tot Christus, **nooit is er zo'n oordeel over de kerk uitgesproken dan in de laatsten tijd;** het slapen van de discipelen is een anderen slaap.

En als daar nu de wijzen liggen te slapen, totdat de stem komt, dan zijn zij in Christus wijs geworden, en gaan zij zo de bruiloftszaal in, dan zullen ze levend ingaan, en eeuwig ingeleid in de bruiloftszaal, als een maagd in het bloed van Christus, en als een reine maagd voor de troon Gods gezet worden.

Onderzoek het voor God en uw ziel of gij ooit in Christus opgelost zijt. In u zelve zijt gij dwaas maar in Christus wijs, "en vijf van haar zijn dwaas."

Zij leefden met elkander, zij hadden de naam van maagden, zij leefden in de belijdenis. Zij hadden een lamp van belijdenis, zij deden een gebedje, zij gaan Christus tegemoet, in de schatting dat het goed af zal lopen. Zij zijn dwaas, want zij zijn nooit van staat veranderd, nooit van Hoofd veranderd, zij missen de wortel van de zaak. Zij hebben geen vat en geen olie, en vallen ook in slaap. O daar staan ze. Zij hebben ook lampen; ook belijdenis, ook gebeden en alles houdt op, ze kunnen niet meer bidden, niet meer denken, niet meer praten, ze kunnen zichzelf niet meer helpen, geef ons van uw olie, o dan is het te laat, de deur is gesloten. Zij waren maar een deur-dikte van de Hemel af; hoe kort komt de mens er bij.

Vijf van hen waren dwazen in hun eigenwijsheid, daar zij hun tranen en hun vormen tot hun lampen hadden gemaakt, en meeleeften. De Heere Jezus zegt dit van hen, dat ze dwaas waren.

O wat zit ik te wikken en wegen naar zo'n preek; de Heere Jezus spreekt zo eenvoudig, zo scherp en getrouw. Zijt gij nog in Adam? Kinderen, Vaders en Moeders, welwillend en meelevend, zijt gij nog in Adam? Nooit overgegaan van Adam in Christus. Mens staat u niet te hoog en bent u niet te wijs? Dat u dan vanavond eens een dwaas voor God mocht worden. Want alle wijsheid der wereld is dwaasheid voor God. o als de jongsten dag eens komt. o als den jongsten dag eens komt, **en al dat opgesmukte Christendom dat bidt en praat, en gaat daar zonder grond van genade heen**, want er staat: "en als dan zal de deur voor eeuwig gesloten worden".

Vijf van haar zijn dwaze maagden. O de grote dwaasheid en dan eeuwig bedrogen voor die ontzaglijke eeuwigheid. Wij vermanen u **als een laatste woord**. Onderzoek u zelve, of kent gij u zelve niet? Wel spreekt gij de taal van mensen en engelen, maar u mist dat onderwerpelijke waarachtige overgaan in Christus. Nu is het vanzelf, Gods kinderen leren twee dingen. Zij worden in hun zelf dwaas maar in Christus wijs. **En als de dwazen ontdekken dat ze dwaas zijn, komen ze uit in pure vijandschap; toen het te laat was wilden zij naar de verkopers, daar kunt u hun pure hoogmoedigheid en eigenwijsheid in zien.** Gij zijt nog dood in Adam. De eenvoudige Smytegeld, 't is een eenvoudige man, Godzalig in zijn leven, teer over de zonde, zegt: "Tijdgeloof is verzekerd zonder God; al was het een engel uit de Hemel, hij zou ze niet doen twifelen."

Mens daar zit 't u vast, maar Gods gerechtigd volk weet dat zij dwaas zijn. Kinderen Gods, bent u wel eens aan een eind gekomen. **Er zullen er wat zijn die net als Saul doen, zij hebben het genomen en toen zo naar Christus.** God mocht de waarheid zegenen tot lering en onderwijzing. Wij zijn niet gekomen om u bang te maken, o de wijsheid is gerechtvaardigd door hare kinderen, de levendige zegt: "ik ben in mijzelf dwaas" en de kerk zingt ervan in den 98en psalm het 4e vers.

TOEPASSING.

Nog een enkel woord en wij zullen eindigen. De waarheid leerde ons de wijze van Sauls roem. Hij was een Israëlitische, hij was gezalfd en is veertig jaar koning geweest, maar niet in Gods gunst, hij was veranderd, maar niet vernieuwd. Hij had een veranderd hart, maar niet een vernieuwd hart. Wist dat er drie, ambten waren, een profetisch, priesterlijk en koninklijk ambt. Hij had het benauid toen de Filistijnen kwamen, maar Samuël vertoefde. Een bidden en van God verwachten was er niet, een rechtvaardig verlies waardig zijn was er niet, onder de schuld vallen was er niet, maar hij stond voor het offer en maakte er gebruik van, hij trachtte zichzelf met het beste middel uit eigen liefde te redden. En dan komt Samuël en zegt: "je hebt zottelijk gedaan".

o wat zullen er veel mensen zijn: een arme zondaar, een rijke Jezus; zij hebben het eens benauid gehad en hebben eens geschreid en uit eigen liefde redeneren zij over het Evangelie, en over Christus, en vluchten er naar toe, zij hebben zich zelf gered.

Mensen je gaat naar een eeuwigheid en dan met een veronderstelde wedergeboorte, en met een vermeende zaligheid, en met een oppervlakkigheid zonder de geest des geloofs.

En wat hebt u gehoord uit Jes. 63. Dan bidt de kerk: "Wie is deze die van Edom komt, met besprenkelde klederen van Bozra? Deze die versierd is in zijn gewaad, die voorttrekt in zijn grote kracht?"

En dan krijgt de kerk een antwoord: "Ik ben het", die grote Ik. Die openbaart zich als die in gerechtigheid spreekt, die machtig is hen te verlossen. Dan gaat de kerk weer vragen: Waarom zijt gij rood aan uw gewaad en uwe klederen als een die in de wijnpers treedt, en dan krijgt ze weer een antwoord: "Ik heb de pers alleen getreden en er was niemand van de volken met Mij en Ik heb ze getreden in Mijne toorn en heb ze vertrappt in Mijne grimmigheid en hunne kracht is gesprengd op Mijn klederen en al mijn gewaad heb Ik bezoedeld. Want de dag der wrake was in Mijn hart en het jaar der verlostten was gekomen" .

En dan gaat Christus doortrekken, en dan verlost Hij de kerk, en verslaat den vijand. Ik zal de goedertierenheden des Heeren vermelden, dat is de vrucht van het onderwijs.

*Gij Heer alleen, Gij zijt,
Verwinnaar in den strijd
En geeft Uw volk den zegen.*

Neem die grondstukken mee en leg u ter toetsing in het Woord Gods in welke toestand u staat voor de ontzaglijke eeuwigheid. Uw eigengerechtigheid, uw droevig gezicht, en uw gebaren om er God door te bewegen en u zelve te bedriegen, zullen vervallen. Mensen, je moet met God verzoend worden door dat enige offer, u hebt het op kunnen merken. In de tweede plaats. "Alsdan", zegt de Heere Jezus, zal de wereld, neen, wie zal dat zeggen hoe de wereld er uit zal zien? 2 Tess. 2. Daar komt eerst de afval en dan de rns der zonde, dan zal ongelooft en bijgeloof worstelen tegen God, en tegen elkander, en zal uit die twee sekten zijn kop verheffen. Maar alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden. Daar is een zichtbare kerk in de wereld, die zal gelijk zijn aan tien maagden, en dan zal Christus de laatste bazuin laten blazen; Hij wil ook scherp vermanen dat wij acht zullen geven op zulk een tijd.

Zoudt gij niet zeggen wat is er een slaapziekte in onze kerk, trage knieën en wegzakkend van de Waarheid. Een gemoedsleven is er nog wel, maar waar is de praktijk om zelfverloochening te oefenen.

Ik ontmoette laatst het onderscheid tussen een vrouw die groot zat te spreken over haar ontmoetingen van de Hemel; en ontmoette een Leraar die veel tegenstand ontmoette, en nochtans toen ik hem laatst bezocht, roemde in de Heere. Maar toen heb ik voor God en mensen beleden, dat hij verder was dan ik, daar heb ik maar een klein beetje van, je moet maar eens tegengesproken worden. Toen die vrouw God ontmoette, dat is wel groot, maar dat is de grootste praktijk niet. **Maar als je in de diepste vernedering komt en ze staan met de vuist voor je, dat is grotere genade, dat is de oefening van de praktijk.** Als er zulk een slaapziekte komt, zelfverloochening oefenen, dan als een wijze bewaard te worden.

Het gaat met ons naar de eeuwigheid. Ouden en jongen, als u nog in Adam zijt, gaat u als een waanwijze over de wereld. O die arme dwaze maagden die praten over bevinding, o die eigenwijze scherpe mensen. **Neen, dat arme en ellendige volk is niet eigenwijs- en scherp, maar hebben zich in God leren kennen als de grootste dwazen en zijn met hun wijsheid en dwaasheid voor God gekomen, en waar zij voor, onder en in God gekomen zijn, worden zij wijs in een ander.** 't Doet ze wat smart dat ze de eerste liefde kwijt zijn: "o wat ben ik toch slaperig en sluimerig". O dat smart ze tot in de ziel. Moet gij het niet bekennen, levend volk, dat ge enigszins slaperig in uw gebed en uw begeerten zijt? Wat is uw hart en gebed flauw in 't verborgen voor God. Moet gij u zelve niet aanklagen? Maar wat zal het zijn als de wijze maagden wakker gemaakt worden en in de gewesten der heerlijkheid nooit meer slapen, nooit meer zondigen, maar eeuwig in de gewesten der heerlijkheid aan zullen komen.

O lief volk, mochten wij maar veel in Christus elkander opscherpen in de liefde, om waakzaam te zijn en dicht bij God en elkander te schuilen. De Heere bevestigt, beware u in Christus Jezus.

En gij verdrukten, legt de Heere u een kruis op in uw huis, bid het maar niet af, het kan zo nuttig zijn, om u wakker te maken en te houden, en om met het kruis u laag achter Christus te houden.

De Heere bevestige en vermeerdere uw geloof. En gij, mensen die u zoudt bedriegen, de Heere zegene en heilige de waarheid, opdat u niet als een dwaas de hel ingaat met uw eigenwijze mening. Denk het eens in, dan meent gij zo in te stappen en vindt de deur gesloten.

De Heere zegene en heilige de waarheid naar de rijkdom Zijner goedertierenheid, in het aangezicht van Zijn Zoon.

Amen